

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Den 1. juli 2000 trådte den reviderede bestemmelse om børnepornografi i straffelovens § 235 i kraft, jf. lov nr. 441 af 31. maj 2000 (lovforslag nr. L 281, folketingsåret 1999-2000, Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 7423, 8474 og 8756, till. A side 7784 og 7827, till. B side 1327 og till. C side 1164).

Lovændringen indebar dels skærper af straffesatserne for udbredelse og besiddelse af børnepornografisk materiale, dels udvidelse af den personkreds, som bestemmelsen retter sig mod, således at også udbredelse m.m. via Internettet blev omfattet af bestemmelsen. Efter ændringen har straffelovens § 235 følgende ordlyd:

»Den, som erhvervsmæssigt sælger eller på anden måde udbreder utugtige fotografier, film eller lignende af børn, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, som i en videre kreds udbreder sådanne fremstillinger.

Stk. 2. Den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med fotografier, film eller lignende af børn, der

- har samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje,
- har kønslig omgang med dyr eller
- anvender genstande på groft utugtig måde, straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.«

Lovændringen kom efter lang tids pres fra blandt andre Kristeligt Folkeparti, der også havde fremsat beslutningsforslag herom i 1998 (beslutningsforslag nr. B 22, folketingsåret 1998-99, Folketingets forhandling side 1344 samt till. A side 1618 og 1621). Det var det såkaldte Brydesholt-udvalgs betænkning om børnepornografi og IT-efterforskning, der lå til grund for lovforslaget (betænkning nr. 1377/1999, delbetænkning II afgivet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet).

Registrering og opbevaring af logfiler

Ud over spørgsmålet om ændring af straffelovens §

235 drøftede Brydesholt-udvalget også mulige krav til internetudbydere og teleselskaber om registrering af logoplysninger og opbevaring heraf. I den nævnte betænkning (nr. 1377/1999) anføres herom side 66:

»Oplysninger om B-nummeret (det nummer, der ringes til) fastholdes i dag kun kortvarigt hos teleselskaberne, hvilket frembyder vanskeligheder for en efterfølgende efterforskning, idet der går tid til anmeldelse, visitering og opstart af efterforskning. Det vil også kunne være afgørende, at A-nummeret (det nummer, der ringes fra) og IP-adressen videreføres og fastholdes i systemerne.

Ud fra et efterforskningsmæssigt synspunkt har det stor betydning, at A-nummeret logges, uanset om den pågældende har benyttet muligheden for at blokere for visning af A-nummeret hos den, der ringes til. Denne særlige mulighed må antages primært at skulle beskytte imod, at nummeret kan vises hos modtageren (indehaveren/brugeren af B-nummeret) og ikke at tage sigte på de registreringer, der kan være behov for i telekæden.«

Og videre side 68-69:

»Udvalget finder, at der af efterforskningsmæssige grunde bør stilles krav om, at Internetudbydere og teleselskaber skal logge både A- og B-nummeret – for A-nummerets vedkommende uanset om den pågældende har benyttet muligheden for, at der ikke sker visning af A-nummeret. Endvidere bør udbyderen logge IP-adresse for den, der ringer op, brugertid, tidspunkt for opkobling/nekobling, opkoblingens længde og sessionstype (FTP/Telnet). Der bør tillige stilles krav om opbevaringsformat (læsbarhed). Derudover bør eventuelle kontooplysninger opbevares. Opbevaring af oplysninger skal ske i Danmark, hvis udbyderen er i Danmark, uanset om udbyderen er selvstændig eller filial af en udenlandsk virksomhed.

Endvidere bør det tilstræbes, at det sikres, at korrekt dansk realtid registreres.

Opbevaringstiden for disse oplysninger bør set fra et efterforskningsmæssigt synspunkt ideelt være 5 år, svarende til bogføringsloven og hvidvaskloven, men da dette af praktiske grunde formentlig er for vidtgå-